การทดสอบประสิทธิภาพสารป้องกันกำจัดเชื้อราในการควบคุมโรคเมล็ดสีม่วง ในถั่วเหลือง

The Efficiency of Fungicides for Controlling Soybean Purple Seed Stain วราลักษณ์ บุญมาชัย^{1*} นิภาภรณ์ พรรณรา¹ สุมนา จำปา¹ และศิรากานต์ ขยันการ¹ Waraluk Boonmachai^{1*} Nipaporn Punara¹ Sumana Jumpa¹ and Sirakan Khayankarn¹

Received: October 25, 2021

Revised: November 17, 2021

Accepted: November 17, 2021

Abstract: The efficiency of fungicides to control purple seed stain disease in soybean variety Chiangmai 60 was conducted under greenhouse and field conditions during 2019 - 2020 at Chiang Mai Seed Research and Development Center. The results from the experiment under greenhouse condition in 2019 revealed that seed treated before planting with 50% WP captan at 3 g / 1 kg of seeds and plant spraying with propiconazole + difenoconazole (15% + 15% EC) at 10 cc / 20 L of water had the lowest of purple seed stain disease of 0.33%. The experiment in the field that was performed during rainy season in 2019 showed that propiconazole + difenoconazole (15% + 15% EC) spraying at 10 cc/20 L of water provided the lowest percentage of purple seed stain disease of 4.75 %. The purple seed stain disease was 26.25% in the control treatment. Therefore, the spray of propiconazole + difenoconazole (15% + 15% EC) at 10 cc / 20 L of water at R2 and R6 stages was recommended to replace the use of carbendazim to control the purple seed stain disease. This procedure helps reduce soybean purple seed stain disease; is safe for human and the environments.

Keywords: soybean, Chiangmai 60 variety, purple seed disease, Cercospora kikuchii

บทคัดย่อ: การทดสอบประสิทธิภาพสารป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วงถั่วเหลือง พันธุ์เชียงใหม่ 60 ในสภาพ เรือนทดลองและสภาพแปลงทดลอง ในปี 2562 – 2563 ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์เชียงใหม่ พบว่า ในสภาพเรือนทดลอง ปี 2562 การคลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร พบการเกิดโรคเมล็ด สีม่วงต่ำที่สุด คือ 0.33% ส่วนในสภาพแปลงทดลอง ซึ่งดำเนินการในฤดูฝน ปี 2562 พบว่าการพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร มีการเกิดโรคเมล็ดสีม่วงต่ำ ที่สุด คือ 4.75% ส่วนกรรมวิธีควบคุม พบการเกิดโรคเมล็ดสีม่วง ถึง 26.25% ดังนั้นจึงแนะนำให้เลือกใช้การพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร มีการเกิดโรคเมล็ดสีม่วงต่ำ ที่สุด คือ 4.75% ส่วนกรรมวิธีควบคุม พบการเกิดโรคเมล็ดสีม่วง ถึง 26.25% ดังนั้นจึงแนะนำให้เลือกใช้การพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ที่ระยะ R2 และ R6 ทดแทนการ ใช้สาร carbendazim ในการป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง วิธีการนี้จะช่วยลดการเกิดโรคเมล็ดสีม่วงในถั่วเหลือง ปลอดภัยต่อมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ : ถั่วเหลือง พันธุ์เชียงใหม่ 60 โรคเมล็ดสีม่วง Cercospora kikuchii

¹ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชเชียงใหม่ 80 หมู่ 12 ต.หนองหาร อ. สันทราย จ.เชียงใหม่ 50290

¹Chiang Mai Plant Seed Research & Development Center, 80 Moo12 Nonghan Subdistrict, Sansai, Chiangmai Province 50290

^{*}Corresponding author: waralukseed@gmail.com

คำนำ

โรคเมล็ดสีม่วง (Purple seed stain) เกิด จากเชื้อรา Cercospora kikuchii พบว่า โรคนี้จะ ระบาดรวดเร็วมากหากสภาพอากาศมีอุณหภูมิและ ความชื้นสูง เชื้อราสาเหตุของโรคนี้สามารถทำลาย ลำต้น ผัก เมล็ด และใบ ลักษณะอาการที่พบ คือ อาการบนเมล็ดมีสีชมพูม่วง ถึงม่วงเช้ม บนผิวเปลือก ของเมล็ด ถ้ารอยสีม่วงครอบคลุมเกินครึ่งหนึ่งของพื้น ผิวเมล็ด เมล็ดถั่วเหลืองจะเสียความงอก แต่ถ้าพบ เพียงส่วนน้อยเมล็ดจะสามารถงอกได้ แต่ต้นกล้าจะ ไม่แข็งแรง และเป็นแหล่งแพร่ระบาดของเชื้อราสาเหตุ ได้ต่อไป (กรมวิชาการเกษตร, 2545)

การป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง สามารถ ทำได้หลายวิธี เช่น ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ได้จากแหล่งไม่ เป็นโรค คลุกเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองด้วยสารเคมีก่อนปลูก เช่น แมนโคเซบ อัตรา 7-10 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และแปลงถั่วเหลืองที่ใช้ผลิตเป็นเมล็ดพันธ์ ควรพ่นด้วยสารเคมี เช่น แมนโคเซบ โปรปิโอเนบ หรือ คาร์เบนดาซิม พ่น ทุก 7 วัน 1-2 ครั้ง ในระยะออกดอก และติดฝักอ่อน (มณฑา, 2547) การพ่นสารเคมี ้ ป้องกันกำจัดโรคเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ลดความเสียหายที่ เกิดจากโรคเมล็ดสีม่วงได้ทันท่วงที่ แต่อย่างไรก็ตาม สารคาร์เบนดาซิมเป็นสารอันตรายเมื่อถูกผิวหนัง ระคายเคืองต่อตา ระบบทางเดินหายใจและผิวหนัง เป็นอันตรายต่อปลาและสัตว์น้ำ และเป็นสารที่ อาจก่อให้เกิดการกลายพันธุ์ สอดคล้องกับการ รายงานของ Readman *et al.* (1997) พบว่าสาร คาร์เบนดาซิมเป็นสารที่มีความคงตัวสูง สลายตัวยาก ในน้ำ ดิน และผลผลิตทางการเกษตรเช่นเดียวกับ รายงานของ ภาณมาศ (2554) ทำการสำรวจปริมาณ สารพิษตกค้างคาร์เบนดาซิมในผลผลิตการเกษตร 3 ชนิด คือ ต้นหอม ขึ้นฉ่าย และกุยช่าย ตลอดจน ้ผักปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน "Q" ของกรมวิชา การเกษตร ผลการศึกษาพบว่า ผลผลิตการเกษตร ทุกชนิดรวมทั้งผักปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน "Q" มีปริมาณคาร์เบนดาซิมเกินมาตรฐานของสำนักงาน มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติทั้งสิ้น ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อหาสารที่มี ประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง

ปลอดภัยต่อสัตว์ และสิ่งแวดล้อม ไม่มีพิษตกค้าง เพื่อใช้ทดแทนการใช้สารคาร์เบนดาชิมในการป้องกัน กำจัดโรคเมล็ดสีม่วง

อุปกรณ์และวิธีการ การทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมีป้องกัน กำจัดโรคเมล็ดสีม่วง สภาพเรือนทดลอง

น้ำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 ทีแสดงอาการของโรคเมล็ดสีม่วง ปลูกลงในกระถาง จำนวน 30 กระถางต่อกรรมวิธี หลังจากปลูก 7-10 วัน พ่นสารเคมีไตรอะโซฟอส ป้องกันกำจัดแมลงวัน หนอนเจาะลำต้น หลังจากงอก 20 วัน ใส่ปุ๋ยเคมี สูตร 12-24-12 อัตรา 25 กิโลกรัม/ไร่ และทำการ พ่นสารเคมีตามกรรมวิธีที่ระยะออกดอกเต็มที่ (R2) และระยะเมล็ดพัฒนาเต็มที่ (R6) เก็บข้อมูลโดย บันทึก วันปลูก วันงอก วันออกดอก 50% วันเก็บเกี่ยว ้น้ำหนัก 100 เมล็ด เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคเมล็ดสีม่วง โดยวิธี Blotter method เปอร์เซ็นต์ความงอก โดยวิธี การเพาะเมล็ดระหว่างกระดาษ จำนวน 100 เมล็ด ต่อซ้ำ ในห้องเพาะความงอก อุณหภูมิ 20 สลับ 30 ้องศาเซสเซียส ประเมินความงอกที่อายุ 8 วัน (ISTA, 2019) เปอร์เซ็นต์ความแข็งแรง โดยวิธีการเร่งอายุ ้นำเมล็ดไปเร่งอายุที่อุณหภูมิ 41±2 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ความชื้นสัมพัทธ์ 98±2% (Hampton and Tekrony, 1995) จำนวน 100 เมล็ด ต่อซ้ำ เมื่อครบกำหนดนำเมล็ดไปเพาะความงอกตาม วิธีทดสอบความงอกมาตรฐาน

วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน 10 กรรมวิธีๆ ละ 3 ซ้ำ กรรมวิธีที่ 1 ไม่คลุกเมล็ดและ ไม่พ่นสารเคมีป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง กรรมวิธี ที่ 2 คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม กรรมวิธีที่ 3 พ่น thiophanate –methyl (70% WP) อัตรา 30 กรัม/น้ำ 20 ลิตร กรรมวิธีที่ 4 พ่น carbendazim (50% WP) อัตรา 10 กรัม/น้ำ 20 ลิตร กรรมวิธีที่ 5 พ่น azoxystrobin (25% SC) อัตรา 5 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร กรรมวิธีที่ 6 พ่น propiconazole (25% EC) อัตรา 40 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร กรรมวิธีที่ 7 พ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร กรรมวิธีที่ 8 คลุกเมล็ดก่อน ปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น azoxystrobin (25% SC) อัตรา 5 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร กรรมวิธีที่ 9 คลุกเมล็ดก่อนปลูก ด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น propiconazole (25% EC) อัตรา 40 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร และกรรมวิธีที่ 10 คลุกเมล็ดก่อน ปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น propiconazole +difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร

การทดสอบสารเคมีป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง ในสภาพแปลงทดลอง

ปลูกถั่วเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 ระยะปลูก 50 x 20 เซนติเมตร หลังปลูกพ่นสารเคมีควบคุม วัชพืชก่อนถั่วเหลืองงอกโดยใช้อลาคลอร์ อัตรา 500 มิลลิลิตร/ไร่ เมื่อถั่วเหลืองอายุครบ 7 วัน พ่นสาร เคมีไตรอะโซฟอส ป้องกันกำจัดแมลงวันหนอนเจาะ ลำต้น หลังจากงอก 20 วัน ใส่ปุ๋ยเคมี สูตร 12-24-12 อัตรา 25 กิโลกรัม/ไร่ โดยโรยข้างแถวแล้วกลบปุ๋ยพูน โคนต้น ทำการพ่นสารเคมีตามกรรมวิธี ที่ระยะ ้ออกดอกเต็มที่ (R2) และระยะเมล็ดพัฒนาเต็มที่ (R6) และดูแลรักษาแปลงตามคำแนะนำของกรมวิชาการ เกษตรจนถึงระยะเก็บเกี่ยว (กรมวิชาการเกษตร, 2545) เก็บข้อมูลโดยบันทึก วันปลูก วันงอก วันออกดอก 50% วันเก็บเกี่ยว น้ำหนัก 100 เมล็ด เปอร์เซ็นต์การ เกิดโรคเมล็ดสีม่วง โดยวิธี Blotter method เปอร์เซ็นต์ ความงอก โดยวิธีการเพาะเมล็ดระหว่างกระดาษ ้จำนวน 100 เมล็ดต่อซ้ำ ในห้องเพาะความงอก อุณหภูมิ 20 สลับ 30 องศาเซสเซียส ประเมินความ งอกที่อายุ 8 วัน (ISTA, 2019) เปอร์เซ็นต์ความแข็งแรง โดยวิธีการเร่งอายุ นำเมล็ดไปเร่งอายุที่อุณหภูมิ 41 ±2 ้องศาเซลเซียส ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ความชื้นสัมพัทธ์ 98±2% (Hampton and Tekrony, 1995) จำนวน 100 เมล็ดต่อซ้ำ เมื่อครบกำหนด นำเมล็ดไปเพาะความ งอกตามวิธีทดสอบความงอกมาตรฐาน

วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน 5 กรรมวิธีๆ ละ 4 ซ้ำ กรรมวิธีที่ 1 ไม่คลุกเมล็ด และไม่พ่นสารเคมีป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง กรรมวิธีที่ 2 พ่น carbendazim (50% WP) อัตรา 10 กรัม/น้ำ 20 ลิตร กรรมวิธีที่ 3 พ่น propiconazole+ difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร กรรมวิธีที่ 4 คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น azoxystrobin (25% SC) อัตรา 5 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร และกรรมวิธีที่ 5 คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร

ผลการทดลองและวิจารณ์ การทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมีป้องกัน กำจัดโรคเมล็ดสีม่วง ในสภาพเรือนทดลอง เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคเมล็ดสีม่วง

จากการตรวจสอบโรคเมล็ดสีม่วง โดย วิธี Blotter method พบว่า การคลุกเมล็ดก่อนปลุก ด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร พบการเกิด โรคเมล็ดสีม่วงต่ำที่สุด คือ 0.33% รองลงมาคือ การ พ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร และการคลุกเมล็ดก่อน ปลกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธ์ 1 กิโลกรัม และพ่น azoxystrobin (25% SC) อัตรา 5 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร พบการเกิดโรคเมล็ดสีม่วง 0.67% และ 1% ตามลำดับ ทั้ง 3 กรรมวิธี ไม่แตกต่างกัน ทางสถิติ สามารถใช้ในการป้องกันกำจัดโรคเมล็ด สีม่วงได้ แต่พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติกับการพ่น carbendazim (50% WP) อัตรา 10 กรัม/น้ำ 20 ลิตร และการไม่คลุกเมล็ดและไม่พ่นสารเคมีป้องกันกำจัด โรคเมล็ดสีม่วง (Control) อย่างมีนัยสำคัญ (Table 1) ความงอกและความแข็งแรง

การตรวจสอบความงอกมาตรฐาน โดยวิธี การเพาะเมล็ดระหว่างกระดาษ จำนวน 100 เมล็ด ต่อซ้ำ ในห้องเพาะความงอก อุณหภูมิ 20>-<30 องศาเซสเซียส ประเมินความงอกที่อายุ 8 วัน (ISTA, 2019) และการตรวจสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ โดยวิธีการเร่งอายุ นำเมล็ดไปเร่งอายุที่อุณหภูมิ 41±2 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ความชื้นสัมพัทธ์ 98±2% (Hampton and Tekrony, 1995) จำนวน 100 เมล็ดต่อซ้ำ เมื่อครบกำหนด นำ เมล็ดไปเพาะ ตามวิธีทดสอบความงอกมาตรฐาน พบว่า ทุกกรรมวิธีเปอร์เซ็นต์ความงอก และเปอร์เซ็นต์ ความแข็งแรง ไม่แตกต่างกันทางสิถิติ (Tabel 1) สอดคล้องกับวิเชียร (2537) กล่าวว่าการตรวจสอบ คุณภาพเมล็ดที่แสดงอาการสีม่วงเทียบกับเมล็ดปกติ พบว่า เปอร์เซ็นต์ความงอก โปรตีน น้ำมัน และ องค์ประกอบกรดไขมันไม่แตกต่างกัน

น้ำหนัก 100 เมล็ด

จากการทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมี ป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง ในสภาพเรือนทดลอง พบว่าทุกกรรมวิธี น้ำหนัก 100 เมล็ด ไม่แตกต่างกัน ทางสถิติ (Table 1) สอดคล้องกับมณฑา (2532) ได้ศึกษาการป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วงของถั่ว เหลืองโดยการพ่นสารเคมี พบว่าการปลูกถั่วเหลือง พันธุ์เชียงใหม่ 60 ให้น้ำหนัก 100 เมล็ด ไม่แตกต่าง กันระหว่างการพ่นสารและไม่พ่นสารเคมีกำจัดเชื้อรา ทุกกรรมวิธี

้จากการทดลองในขั้นตอนที่ 1 ทำการ คัดเลือก 3 กรรมวิธีที่ดีที่สุด ที่มีประสิทธิภาพในการ ป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง เพื่อนำไปทดสอบต่อใน สภาพแปลงทดลอง ได้แก่

1. พ่น propiconazole+difenoconazole
 (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร

 2. คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น azoxystrobin (25% SC) อัตรา 5 ซีซี/น้้า 20 ลิตร

3. คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร

 Table 1 Percentages of purple seed stain disease, germination, germination after aging and weight of 100 seeds derived from greenhouse experiment in 2019 at Chiang Mai Seed Research and Development Center.

Treatments	Purple seed stain (%)	Germination (%)	Germination after aging (%)	Weight of 100 seeds (g)
1. Without seed treatment and without spray with fungicide	10.00 d	86	47	13.5
2. Seeds treated with captan (50% WP)	9.33 cd	86	47	13.5
3. Spray with thiophanate –methyl (70% WP)	2.33 ab	86	47	14.8
4. Spray with carbendazim (50% WP)	3.33 ab	85	47	13.8
5. Spray with azoxystrobin (25% SC)	5.67 bc	81	47	13.8
6. Spray with propiconazole (25% EC)	1.67 ab	86	48	13.8
7. Spray with propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC)	0.67 a	86	46	14.7
8. Seeds treated with captan (50% WP) + Sprayed with azoxystrobin (25% SC)	1.00 a	85	46	14.2
9. Seeds treated with captan (50% WP) + Sprayed with propiconazole (25% EC)	3.67 ab	85	47	13.7
10. Seeds treated with captan (50% WP) + Sprayed with propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC)	0.33 a	85	45	12.5
F-test	*	ns	ns	ns
CV. (%)	45.89	1.40	5.04	12.83

* = statistically significant difference ($p \le 0.05$).

ns = not statistically different (p≤0.05)

การทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมีป้องกัน กำจัดโรคเมล็ดสีม่วง ในสภาพแปลงทดลอง เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคเมล็ดสีม่วง

จากการคัดเลือกสารเคมีป้องกันกำจัดโรค เมล็ดสีม่วง ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดจากขั้นตอนที่ 1 จำนวน 3 กรรมวิธี ทดสอบในสภาพแปลงทดลอง จากการตรวจสอบโรคเมล็ดสีม่วง โดยวิธี Blotter method พบว่า การพ่น propiconazole+ difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร พบการเกิดโรคเมล็ดสีม่วงต่ำที่สุด คือ 4.75% รองลงมาคือ การคลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธ์ 1 กิโลกรัม และพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร และการ คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น azoxystrobin (25% SC) อัตรา 5 ซีซี/น้ำ 20 ลิตรพบการเกิดโรค เมล็ดสีม่วง 5.5% และ 7.5% ตามลำดับ ทั้ง 3 กรรมวิธี ไม่แตกต่างกันทางสถิติ สามารถใช้ในการ ป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วงได้ แต่พบว่ามีความแตก ต่างทางสถิติกับการพ่น carbendazim (50% WP) อัตรา 10 กรัม/น้ำ 20 ลิตร และการไม่คลกเมล็ดและ ไม่พ่นสารเคมีป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง (Control) อย่างมีนัยสำคัญ (Table 2) เช่นเดียวกับการป้องกัน กำจัดโรคเมล็ดด่างในข้าว ที่เกิดจากเชื้อสาเหตุ Cercosrora oryzae แนะนำให้พ่น propiconazole+ difenoconazole หรือ พ่น azoxystrobin ในระยะที่ ข้าวกำลังจะให้รวง หรือให้รวงเป็นเมล็ดแล้ว (กรม ส่งเสริมการเกษตร, 2557)

ความงอกและความแข็งแรง

จากการตรวจสอบความงอกมาตรฐาน โดยวิธีการเพาะเมล็ดระหว่างกระดาษ และการ ตรวจสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ โดยวิธีการ เร่งอายุ พบว่าทุกกรรมวิธี เปอร์เซ็นต์ความงอก และ เปอร์เซ็นต์ความแข็งแรง ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (Table 2) เช่นเดียวกับการทดสอบในสภาพเรือน ทดลอง

น้ำหนัก 100 เมล็ด

จากการทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมี ป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วง ในสภาพแปลงทดลอง พบว่าทุกกรรมวิธี น้ำหนัก 100 เมล็ด ไม่แตกต่างกัน ทางสถิติ (Table 2) สอดคล้องกับมณฑา (2532) ได้ศึกษาการป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วงของถั่ว เหลืองโดยการพ่นสารเคมี พบว่าการปลูกถั่วเหลือง พันธุ์เซียงใหม่ 60 ให้น้ำหนัก 100 เมล็ด ไม่แตกต่าง กันระหว่างการพ่นสารและไม่พ่นสารเคมีกำจัดเชื้อรา ทุกกรรมวิธี

Treatments	Purple seed stain (%)	Germination (%)	Germination after aging (%)	Weight of 100 seeds (g)
1. Without seed treatment and without spray with fungicide	26.25 c	95	95	18
2. Spray with carbendazim (50% WP)	19.75 b	94	94	19.5
3. Spray with propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC)	4.75 a	95	95	18.5
4. Seeds treated with captan (50% WP) + Sprayed with azoxystrobin (25% SC)	7.5 a	94	92	17.5
5. Seeds treated with captan (50% WP) + Sprayed with propiconazole+difenoconazole (15%+15%EC)	5.5 a	94	93	19
F-test	*	ns	ns	ns
CV. (%)	19.65	1.07	3.87	6.84

Table 2 Percentages of purple seed stain disease, germination, germination after aging and weight of 100 seeds derivedfrom field experiment in 2019 at Chiang Mai Seed Research and Development Center.

* = statistically significant difference ($p \le 0.05$).

ns = not statistically different ($p \le 0.05$)

สรุป

การทดสอบประสิทธิภาพสารป้องกัน กำจัดโรคเมล็ดสีม่วงในถั่วเหลือง พบว่า การพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ที่ระยะ R2 และ R6 การ คลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น azoxystrobin (25% SC) อัตรา 5 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ที่ระยะ R2 และ R6 การคลุกเมล็ดก่อนปลูกด้วย captan (50% WP) อัตรา 3 กรัม/เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม และพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) ้อัตรา 10 ซีซี/น้ำ 20 ลิตร ที่ระยะ R2 และ R6 สามารถ ใช้ในการป้องกันกำจัดโรคเมล็ดสีม่วงได้ดี ปลอดภัย ต่อมนุษย์ สิ่งแวดล้อม และสามารถใช้ทดแทนการ ใช้สาร carbendazim ในการป้องกันกำจัดโรคเมล็ด สีม่วงได้ แต่อย่างไรก็ตามแนะนำให้เลือกใช้การพ่น propiconazole+difenoconazole (15%+15% EC) ที่ระยะ R2 และ R6 เนื่องจากมีราคาต้นทุนถูกที่สุด และพบการเกิดโรคเมล็ดสีม่วงต่ำสุด เพียง 4.75%

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการเกษตร. 2545. เกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับ ถั่วเหลือง. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่ง ประเทศไทย จำกัด. กรุงเทพฯ 26 หน้า. กรมส่งเสริมการเกษตร. 2557. โรค-แมลง ศัตรูข้าว และการป้องกันกำจัด. พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง ประเทศไทย จำกัด. กรุงเทพฯ 60 หน้า. ภาณุมาศ นาคเจือทอง. 2554. ปริมาณคาร์เบนดาซิม ในผลผลิตการเกษตรและการกำจัดด้วย ปฏิกิริยาไฟโตคะตะไลสิส. วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น 16(5): 454-467.

- มณฑา นันทพันธ์. 2532. การป้องกันกำจัดโรคเมล็ด สีม่วงของถั่วเหลืองโดยการพ่นสารเคมี *ใน*: รายงานผลการวิจัยประจำปี 2532. ศูนย์วิจัย พืชไร่ เซียงใหม่ กรมวิชาการเกษตร.
- มณฑา นันทพันธ์. 2547. โรคถั่วเหลืองและการป้องกัน กำจัด. เอกสารวิชาการ. ศูนย์วิจัยพืชไร่ เชียงใหม่, เชียงใหม่. 57 หน้า
- วิเซียร เอกศิริวรานนท์. 2537. การศึกษาเซื้อรา *Cercospora kikuchii* (Matsumoto & Tomoyasu) Gardner. ที่ทำให้เกิดโรค เมล็ดสีม่วงกับถั่วเหลือง (*Glycine max* (L.) Merrill). วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ 130 หน้า.
- Hampton, J.G. and D.M.Tekrony. 1995. Handbook of Vigor Test Methods, 3rd Edition, ISTA, Zurich, 117p.
- ISTA. 2019. International Rules for Seed Testing. International Seed Testing Association, Bassesdorf, Switzerland.
- Readman, J.W., T.A. Albanis, D. Barcelo, S. Galassi, J. Tronczynski and G.P. Gabrielides, 1997. Fungicide contamination of Mediterranean estuarine water: Results from a MED POL pilot survey. Marine Pollution Bulletin 34(4): 259-263.